

den anden Side af Fiskegaarden. Saaledes er de tekniske Folks Mening. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at jeg af Hr. Jordinspektøren fik en meget betydelig Indrømmelse. Hr. Jordinspektøren sagde nemlig til mig, at hvis den saakaldte Laksøgaard ikke laa, hvor den laa, vilde man være nødsaget til netop paa dette Sted at lægge en Dæmning, da Aaen ovenfor ellers ikke vilde kunne passeres af Raager ved Lavvande. Det synes jo rigtignok for mig, at det er Kardinalpunktet i den hele Sag. Er det nemlig givet, at Aaen ikke kan passeres ved Lavvande oven for Fiskegaarden uden ved Hjælp af en Dæmning, maa det være et temmelig klart Bevis paa, at Fiskegaarden i Ujeblikket er den Dæmning, der forhindrer Vandets fri Løb. Nu er det jo saaledes, at Lodssejerne fra Fader til Søn i mange Aar have gaaet og set paa dette Forhold, og de maa dog virkelig ogsaa have en Mening om denne Sag. Jeg skal tillade mig at udtale for de ærede Medlemmer, hvad disse Folks Mening da er. Jeg har selv i 25 Aar været Nabo med Frisenbold Laksøgaard, saa jeg skulde dog mene, at jeg har nogen Berettigelse til her at tale med. Jeg har nylig været derne sammen med det Udvalg, som har været nedsat for at undersøge Forholdene der, og vi vare allesammen enige om, at Fisterigaarden og kun Fisterigaarden var Skyld i Kalamiteten, idet der nemlig tværs over Aaen — ganske vist i Kileform — er opstillet en Tremmerække, som skal forhindre Laksenes Opgang i Aaen. Nu ville de ærede Medlemmer kunne forstaa, at selv om der ikke var andre Fakta at henvise til, vilde det være tilstrækkeligt at henvise til, at der findes et Tremmegitter, spændt over Aaen med Tremmer af 2—3 Tommers Bredde og med en Afstand mellem Tremmerne af 1½ Tomme, selv om der ikke var anden Grund, som talte for, at Fisterigaarden mødte Vandet, vilde denne ene Grund være tilstrækkelig. Vandinspektøren sagde rigtignok til mig: Aaen har dog beholdt sin Profil, idet der er gravet et Sejlløb ved Siden af for at optage den Vandmasse, man muligvis ellers ville spærre ved det nævnte Tremmeværk. Ja, det er der ogsaa, men denne Strøm har den slemme Skavank, at ogsaa den mødes af et Tremmegitter af samme Art, som skal forhindre Ørredens Opgang, ogsaa den er i Virkeligheden altsaa en Hindring for Vandets fri Løb. Det er den ene Ting, som praktiske Folk, der stadig se paa Forholdene der, gøre gældende. — En anden Kendsgerning er, at det kan hænde, som da vi forleden Dag vare dernede, at der oven for Frisenbold Laksøgaard kun er meget lidt Vand. Der

var den Dag efter det Maal, vi toge med en Stage, knap en Aen, medens der neden for Fiskegaarden var 2 à 2½ Aen. Og hvad er da Grunden til, at der ikke er mere Vand oven for Inddæmningen? Grunden er simpelt hen den, at der foran dette Tremmegitter har lagt sig en Opsamling af Sand og Mudder saaledes, at selve Floddybet ikke er stort nok til at tage Vandet. Men saa siges der: Ja, men der mudres jo dog, og Mudderet holdes fra Tremmerne. Ja, ganske vist, men det er kun ganske enkelte Gange om Aaret, og naar man fra teknisk Side mener, at denne Opsamling af Mudderet, som ganske vist findes — hvad der ogsaa indrømmes fra teknisk Side — ikke forhindrer Vandets fri Løb, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at der er saa store Mængder Mudder, at det slet ikke er muligt uden Hjælp af Løstestænger at flytte de saakaldte Tremmegitter op. De staa for dybt nedhængende i Mudderet til, at de kunne løstes paa anden Maade. Dette er dog et Bevis paa, at der enten er utilstrækkelig Opudring, eller at det er Tremmegitteret, som er Skyld i, at Vandet hindres i sit fri Løb. Og jeg skal gøre opmærksom paa, at Vandstanden neden for Frisenbold Laksøgaard, altsaa ad Mændersiden til, er 1—3 Fod dybere, end den er oven for Fiskegaarden. Jeg maa bringe den højtærede Minister en Tak, fordi der, hvad jeg har bragt i Erfaring, er gjort Skridt til denne Sags Ordning, men jeg føler Trang til at sige den højtærede Minister, at min personlige Mening og praktiske Folks Mening er, at der kun gives et eneste Middel til at afhjælpe den omtalte og ogsaa en anden Ulempe, som jeg skal tillade mig om lidt at paapege, nemlig det, at Frisenbold Laksøgaard afløbes Ejeren og nedlægges. Men maaste maa jeg da tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at Afkommissionen maa faa Tilhold om at gøre sit Arbejde godt, naar den endelig lader opmudre. Det er nemlig ikke helt forsvarligt, at den tager Mudderet fra Tremmegitteret, sender det 50 til 100 Aen op og lægger det i Aakanten, for at det efter saa Dages Forløb kan sejle derned igen og lægge sig foran Tremmerne. Efter at have paapeget dette meget uheldige Forhold ved Frisenbold Laksøgaard, maa jeg tillade mig blot i saa Ord at minde om et andet endnu uheldigere Forhold, der finder Sted nedenfor den samme Laksøgaard. Det er det, at der er Hundreder af fattige Fiskerfamilier, hvis økonomiske Eksistens ligefrem er sat paa Spil paa Grund af den Eneret, som Laksøgaardens Ejer har til Fiskeri lige fra Gaarden og helt ud i Havet. Maa jeg be-